HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ואילו על הספקות כו' לא קתני. בסיפא גבי מעילה: **מני.** כלומר מ"ק מני: **ר"ע מחייב על ספק מעילה כו'.** בפרק סם שמיטה (לקמן כב.): **וקתני בה' העלמות כו'.** העלמות הוא דמחלקין אבל זבחים לא וס"מ הדר ביה ר' יהושע: **אלא מאי איס לך למימר.** מיהא בריימתא תנאי היא בתמיה. כלומר מאי בעית למשמע מהך בריימתא תנאי היא מ"ק דקתני העלמות דמשמע דהעלמות מחלקין ולא זבחים אית ליה דקיבלה ר' יהושע והדר ביה והאי דקתני ה' זבחים בהעלם אחד מחייב על כל אחד ואחד תנא אחריינא הוא ואית ליה דלא קיבלה אפילו הא לא פשטא מינה דתנאי היא דאפילו תימא ר' עקיבא היא ות"ק אליבא דר"ע קאי מדקתני העלמות דמשמע העלמות ולא זבחים. ודקא קשיא לך דלא תניא אפס תלוי אספק מעילות: **אלא תנא סבר לה כו'.** והאי דקתני מה' זבחים בהעלם אחד מחייב על כל אחד תנא אחריינא הוא ור' יהושע היא: (ג) **ה' דברים בעולה מצטרפין.** לענין כזית להעלותן בחוץ אפס העלן חייב כרת ולהכי נקט עולה דבשאר זבחים לא מצטרף בשר לפי שאינן כליל. כלומר שאינו כו' ר"ע שאכל מה' דברים הללו: **בגפף.** יש ה' אברים הפרסה והעלם שתמתן עד הארכובה ושני עצמות לבד מן הכתף: **ה' מיני קדירה.** כגון כרישין ובצלים וכרוב ולענת ולפת ואכלן כזה עצמו וכזה עצמו: **ה' מיני טעמים.** צלי ומבושל כבוש שלוק וצלי קדר: **מתני' מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת.** מולדות הרבה של אב אחד בשבתות הרבה אותן העשה בשבת זו עשה בשבתות אחריני וכולן בהעלם אחת. ובגמרא פריך מאי קמבעיא ליה דנקט תרי מילי שבתות הרבה ומולדות הרבה ואמאי נקט מולדות ולא אבות: **מולדות הרבה.** עניינים הרבה כגון שבת דאיכא אבות מלאכות ומולדותיהן: **נדה אין בה מולדות הרבה.** לאין חיובה אלא ביאה וחייב על כל ביאה וביאה בהעלם אחת כדאמר ר"א לעיל בגמרא (טו.) בא עליה וחזר ובא עליה כו': **והנדה מוזהרת עליו.** לכתיב (ויקרא כ) ונכרתו שניהם מקרב עמם: **על הקטנות.** כמו על הקטנה ומאי קטנות (א) בעלמא. כלומר הבא על אחת מן הקטנות ביאות הרבה בנדתה יוכיח שאינה מוזהרת עליו וחייב על כל ביאה וביאה: **הבא על הבהמה יוכיח.** אחייב על כל ביאה כדאמרן לעיל (טו.) טעמא שא"ל לערב הביאות: **בהמה בשבת.** פלוגתא היא בגמרא (ע"ב) איכא למאן דאמר קבל ר"ע מר"א והכי קאמר ליה בהמה בשבת מה בהמה חייב על כל אחת ואחת אף שבת חייב על כל אחת דאינו יודע להשיב כלום (ב) ולמאן דאמר לא קיבלה מייתי ה"ק ליה אף בהמה מיבעי לי בשבת: **גמ' מאי קבעי מיניה.** דנקט שבתות הרבה ועושה בזו אותה מלאכה שעשה בזו ונקט מולדות ולא אבות: **אי קבעי מיניה שבתות בגופין דמיין אי לא.** אי האי דעבד בכמה שבתות אותן מלאכות שעשה בזו ובהעלם אחד דלא הודע לו בזיתמיים מי אמרינן כיון דבתרי שבתות עשאן חויין הני תרתי שבתות כשני גופי עבירות כאילו הוא חזרו בהעלם אחת ואחייב אם לא (ג) דאמרינן דהוי בעושה מלאכה אחת כמה פעמים בהעלם אחת דחייב חדא אי הא קמיבעיא ליה אמאי נקט מולדות ליבעי הכי (ג) אעשה אב מלאכה אחת בשבתות הרבה מהו: **אי כולד מלאכות קבעי מיניה.** אם עושה מולדות הרבה מאב אחד אי חייב אחת או על כל אחת ואחת ולהכי נקט מולדות אם כן אמאי נקט שבתות הרבה ליבעי הכי העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת אחת: **דרפי בעא מיניה.** ופשיט תרוייהו לאומרא מדקתני חייב על כל אחת ואחת ותא"ג דמנדה לא אמי למיפשט ליה אלא מדא דהא בנדה ליכא מולדות: **ושבתות היא.** איזו מהן כלומר ה"ל דקעבד לה לשה (אב) מלאכה בכמה שבתות בשגגת שבתות וחזרן מלאכות פשיטא ליה לר"ע דחייב על כל אחת דלא אמרינן חדא שגגה אלא אמרינן ימים שבינתיים הויין ידיעה דדמי כמי שנודע לו בינתיים בשבת הוי והוי כעושה מלאכה אחת בכמה העלמות: **וזדון שבת.** יודע שהוא שבת ושגגת מלאכות דסבור שמלאכה זו מותרת היא דבעי מיניה דהא ליכא למימר ימים שבינתיים הויין ידיעה לאחלק דלהכי הויין ידיעה לידע שבת איתה אבל לענין שגגת מלאכות ליכא ידיעה עד שילמוד והכי קמיבעיא ליה האי דעבד חדא מלאכה בב' שבתות מי אמרינן כיון דבב' ימים הם אף על גב דהעלם אחד הוא לגבי מלאכות הויין הכי שבתות כגופין של מלאכה שאינן דומין זה לזה כגון זרע וקצר בהעלם אחד בזדון שבת ושגגת מלאכות דחייב על כל אחת כדאמרינן (שבת דף ע.) אחת שהיא הנה זדון שבת ושגגת מלאכות: **או לא.** כגופין דמיין והכי עשה בהעלם אחד מלאכה אחת י' פעמים שאינו חייב אלא אחת: **או דלמא זדון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה דשבתות.** כגופי מלאכות שאין דומות זו לזו שהעושן בשגגת מלאכות וזדון שבת חייב שתים שהיינו אחת שהיא הנה ובשגגת שבת וזדון מלאכות קמבעיא ליה דאפילו אמרי' כגופין דמיין לא מחייב אלא חדא דהיינו הנה שהיא אחת שהעושה ב' אבות בשגגת שבת וזדון מלאכות בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אלא אי איכא ידיעה בינתיים בשבת היא מהניא לאחלק דהעלמות מחלקין והכי קמיבעיא ליה מי אמרינן ימים שבינתיים הויין ידיעה כמו שנודע לו שבת היא אי לא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' כגופין דמיין ואי לא נ"ב ניבעי בעי מיניה העושה וכו' כאגופין דמיין ואי לא ניבעי בעי מיניה העושה: (ב) רש"י ד"ה האי תנא וכו' ורבי יהושע היא הס"ל ואח"כ מ"ה כאותה שבאינו וכו' הלנו הס"ל ואח"כ מ"ה ה' דברים וכו' כלל הס"ל ואח"כ מ"ה בכתף: (ג) ד"ה אי קבעי מיניה וכו' אי לא אלא אמרינן דהוי וכו' מהו הס"ל ואח"כ מ"ה אלא טולדי:

מוסף רש"י

חמשה דברים בעולה מצטרפין כו' והחלה. היינו מנחה הבאה עמה והיין והשמן מצטרפין זה עם זה בכתף לחייב משום מעלה בחוץ ולחייב משום פגול ונותר וטומאה ומשום מעילה גמי, ואע"ג דתני ריש"ל גמי קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה, אינו לחייב בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת. תוס': ג תימא כולה ר"ש. גליון כן כתוב בכל הס"י: ד ה' תמחוין גמר. תיבת מעילות נמחק: ה בחדושין; ה) אליעזר העושה מלאכות. אות ב' נמחק: ו) אמר לי חייב על כל אחת ואחת מקו"ח. ובלא קו"ח יכול להשיב לפי שיטתו דאפי' בקצר וקצר אמר ר' אליעזר לעיל דחייב על כל אחת ואחת אפילו בהעלם אחד אלא לפי שהיה רוצה להשיב לפי סברת שאר תנאים: ומה נדה שאין בה תוצאות. למה דקאמר בגמרא דמבעיא ליה אי שבתות כגופין דמיין ואמר ליה קו"ח מנדה צריך להביה ומה נדות כו' דגופין מוחלקין הוו ולרב חסדא דאמר דקמבעיא ליה בימים שבינתים אי הוו ידיעה לחלק ואמר ליה קו"ח מנדה בנדה אחת מיירי דימים שבינתיים שייכי בנדה כדמפרש בגמרא כגון שבא עליה וטבלה. כ"ז חסר מתוס': ח) הרבה ומיתות הרבה תיבת וחטאת נמחק דבר"ב ס"א וחטאות: ט) ומיתות ס"א וחטאות הרבה: י) לו לא אם: יא) לו לא אם: יב) אמר לי הבא על הבהמה יוכיח. וא"ת לרב חסדא דאמר דמבעיא ליה לר"ע בימים שבינתים אי הוי ידיעה לחלק אי לא מאי משיב לו מבהמה דמאי ימים שבינתים שייך בה דבשלמא לגבי נדה שייך כדמפרש בגמרא ור"ל הא דהשיב לו כך לדברי דר"א עצמו השיב דמחייב על כל ביאה וביאה וה"ק הבא על בהמה יוכיח דחייב לדידי וכמו כן גבי שבת. ג"ז חסר מתוס'; הבא על הבהמה יוכיח. כאן לא יש גופין מחולקין ולא ימים שבנתים הויין ידיעה דהא דמוקי בגמרא בהמות או נדות א) שאר תנאים אינם מודים דחייב על כל אחת ואחת אלא שהשיבוהו לפי שיטתו: יג) עי' בחדושין: יד) ניבעי מיניה

שיטה מקובצת

א) אית לך למימר: ב) אפילו תימא ר"ע. פירוש רישא דקתני העלמות מחלקין אבל זבחים לאו ר"ע היא ותמחיין וזבחים שוין וסיפא דקתני מביא חטאת על כל אחת ר"ש היא דה"נ מזבח אחד בחמשה המחויין ולעולם לא קבלה ור' יוסי וראב"ש לפרושי מלתיה דת"ק אתו דה' חתיכות מה' זבחים בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת. תוס': ג תימא כולה ר"ש. גליון כן כתוב בכל הס"י: ד) ה' תמחוין אמר. תיבת מעילות נמחק: ה) ע' בחדושין: ו) אליעזר העושה מלאכות. אות ב' נמחק: ז) אמר לי חייב על כל אחת ואחת מקו"ח. ובלא קו"ח יכול להשיב לפי שיטתו דאפי' בקצר וקצר אמר ר' אליעזר לעיל דחייב על כל אחת ואחת אפילו בהעלם אחד אלא לפי שהיה רוצה להשיב לפי סברת שאר תנאים: ומה נדה שאין בה תוצאות. למה דקאמר בגמרא דמבעיא ליה אי שבתות כגופין דמיין ואמר ליה קו"ח מנדה צריך להביה ומה נדות כו' דגופין מוחלקין הוו ולרב חסדא דאמר דקמבעיא ליה בימים שבינתים אי הוו ידיעה לחלק ואמר ליה קו"ח מנדה בנדה אחת מיירי דימים שבינתים שייכי בנדה כדמפרש בגמרא כגון שבא עליה וטבלה. כ"ז חסר מתוס': ח) הרבה ומיתות הרבה תיבת וחטאת נמחק דבר"ב ס"א וחטאות: ט) ומיתות ס"א וחטאות הרבה: י) לו לא אם: יא) לו לא אם: יב) אמר לי הבא על הבהמה יוכיח. וא"ת לרב חסדא דאמר דמבעיא ליה לר"ע בימים שבינתים אי הוי ידיעה לחלק אי לא מאי משיב לו מבהמה דמאי ימים שבינתים שייך בה דבשלמא לגבי נדה שייך כדמפרש בגמרא ור"ל הא דהשיב לו כך לדברי דר"א עצמו השיב דמחייב על כל ביאה וביאה וה"ק הבא על בהמה יוכיח דחייב לדידי וכמו כן גבי שבת. ג"ז חסר מתוס'; הבא על הבהמה יוכיח. כאן לא יש גופין מחולקין ולא ימים שבנתים הויין ידיעה דהא דמוקי בגמרא בהמות או נדות א) שאר תנאים אינם מודים דחייב על כל אחת ואחת אלא שהשיבוהו לפי שיטתו: יג) עי' בחדושין: יד) ניבעי מיניה

הגהות הגר"א

(א) אית לך למימר: ב) אפילו תימא ר"ע. פירוש רישא דקתני העלמות מחלקין אבל זבחים לאו ר"ע היא ותמחיין וזבחים שוין וסיפא דקתני מביא חטאת על כל אחת ר"ש היא דה"נ מזבח אחד בחמשה המחויין ולעולם לא קבלה ור' יוסי וראב"ש לפרושי מלתיה דת"ק אתו דה' חתיכות מה' זבחים בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת. תוס': ג תימא כולה ר"ש. גליון כן כתוב בכל הס"י: ד) ה' תמחוין אמר. תיבת מעילות נמחק: ה) ע' בחדושין; ה) אליעזר העושה מלאכות. אות ב' נמחק: ו) אמר לי חייב על כל אחת ואחת מקו"ח. ובלא קו"ח יכול להשיב לפי שיטתו דאפי' בקצר וקצר אמר ר' אליעזר לעיל דחייב על כל אחת ואחת אפילו בהעלם אחד אלא לפי שהיה רוצה להשיב לפי סברת שאר תנאים: ומה נדה שאין בה תוצאות. למה דקאמר בגמרא דמבעיא ליה אי שבתות כגופין דמיין ואמר ליה קו"ח מנדה צריך להביה ומה נדות כו' דגופין מוחלקין הוו ולרב חסדא דאמר דקמבעיא ליה בימים שבינתים אי הוו ידיעה לחלק ואמר ליה קו"ח מנדה בנדה אחת מיירי דימים שבינתים שייכי בנדה כדמפרש בגמרא כגון שבא עליה וטבלה. כ"ז חסר מתוס': ח) הרבה ומיתות הרבה תיבת וחטאת נמחק דבר"ב ס"א וחטאות: ט) ומיתות ס"א וחטאות הרבה: י) לו לא אם: יא) לו לא אם: יב) אמר לי הבא על הבהמה יוכיח. וא"ת לרב חסדא דאמר דמבעיא ליה לר"ע בימים שבינתים אי הוי ידיעה לחלק אי לא מאי משיב לו מבהמה דמאי ימים שבינתים שייך בה דבשלמא לגבי נדה שייך כדמפרש בגמרא ור"ל הא דהשיב לו כך לדברי דר"א עצמו השיב דמחייב על כל ביאה וביאה וה"ק הבא על בהמה יוכיח דחייב לדידי וכמו כן גבי שבת. ג"ז חסר מתוס'; הבא על הבהמה יוכיח. כאן לא יש גופין מחולקין ולא ימים שבנתים הויין ידיעה דהא דמוקי בגמרא בהמות או נדות א) שאר תנאים אינם מודים דחייב על כל אחת ואחת אלא שהשיבוהו לפי שיטתו: יג) עי' בחדושין: יד) ניבעי מיניה

הגהות הגר"א

(א) אלא לאו רבי יהושע היא וקתני בה' העלמות חייב ה' חטאות. (ב) משום דוקא העלמות מחלקין ופר"י דס"ל דמלי לאמויי מריש"ל ה' מתיכות מה' תמחויין מזבח אחד אינו חייב אלא אחת דסלא בתמתני' נמי מדמי תמחויין (ג) אלא משום דתמחויין לא הוה הבעיא לא נקט ליה: **אפילו תימא ר"ע היא.** וה' זבחים בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת לאו ר"ע אלא ר' יהושע: **בכתף של עולה.** יש בה ז' עצמות: **בה' מיני קדירה.** פר"י כגון צלי ומבושל וטיגון וצלי קדר וכבוש וה' מיני טעמים כגון פילפלין וזנגבילא וקנה וקנמון וקדה ורש"י (ג) לא פירש כן: אמר

אלא לאו רבי יהושע היא וקתני בה' העלמות חייב ה' חטאות. (ב) משום דוקא העלמות מחלקין ופר"י דס"ל דמלי לאמויי מריש"ל ה' מתיכות מה' תמחויין מזבח אחד אינו חייב אלא אחת דסלא בתמתני' נמי מדמי תמחויין (ג) אלא משום דתמחויין לא הוה הבעיא לא נקט ליה: **אפילו תימא ר"ע היא.** וה' זבחים בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת לאו ר"ע אלא ר' יהושע: **בכתף של עולה.** יש בה ז' עצמות: **בה' מיני קדירה.** פר"י כגון צלי ומבושל וטיגון וצלי קדר וכבוש וה' מיני טעמים כגון פילפלין וזנגבילא וקנה וקנמון וקדה ורש"י (ג) לא פירש כן: אמר

ואילו על ספיקו מביא אשם תלוי לא קתני מני הא אילימא ר"ע ליתני נמי סיפא ועל ספיקן מביא אשם תלוי דהתנן (ד) ר"ע מחייב על ספק מעילה אשם תלוי אלא לאו רבי יהושע היא וקתני בה' העלמות מביא ה' חטאות וש"מ קיבלה מיניה אלא אדרבה מסיפא דקתני מה' זבחים אפילו בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ש"מ לא קיבלה מיניה ואלא מאי

ואילו על ספיקו מביא אשם תלוי לא קתני מני הא אילימא ר"ע ליתני נמי סיפא ועל ספיקן מביא אשם תלוי דהתנן (ד) ר"ע מחייב על ספק מעילה אשם תלוי אלא לאו רבי יהושע היא וקתני בה' העלמות מביא ה' חטאות וש"מ קיבלה מיניה אלא אדרבה מסיפא דקתני מה' זבחים אפילו בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ש"מ לא קיבלה מיניה ואלא מאי

אית (ה) למימר תנאי היא דאיכא תנא דקיבלה ואיכא תנא דלא קיבלה (ו) אפי' תימא (ז) ר"ע היא והאי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כותיה בהעלמה ופליג עליה במעילות ה"ד ה' (ח) מעילות אמר שמואל כאותה ששנינו (ט) חמשה דברים בעולה מצטרפין (י) הבשר והחלב והיין והסלת והשמן חזקיה אמר כגון שאכל מה' אברים ר"ל אמר אפילו תימא באבר אחד משכחת לה בכתף רבי יצחק נפחא אמר כגון שאכל בה' מיני קדירה רבי יוחנן אמר כגון שאכל בה' טעמים: **מתני'** (יא) אמר ר' עקיבא שאלתי את רבי אליעזר (יב) בעושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר (יג) לו (יד) חייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה (טו) וחטאות הרבה חייב על כל אחת ואחת שבת שיש בה תוצאות הרבה (טז) ומיתות הרבה אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת אמרתי לו (יז) אם אמרת בנדה שיש בה שתי אזהרות שהוא מוזהר על הנדה והנדה מוזהרת עליו תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת אמר לי הבא על הקטנות יוכיח שאין בה אלא אזהרה אחת וחייב על כל אחת ואחת אמרתי לו (יח) אם אמרת בקטנות שאף על פי שאין בהן עכשיו יש בהן לאחר זמן תאמר בשבת שאין בה עכשיו ולא לאחר זמן אמר (יט) לי הבא על הבהמה יוכיח (כ) אמרתי לו (כא) הבהמה בשבת: **גמ'** מאי קבעי מיניה אי שבתות כגופין דמיין ואי לא (כב) בעי מיניה ניבעי (כג) העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה (כד) אלא ולדי מלאכות אי כאבות דמיין ואי לא בעי מיניה ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת (כה) אמר רבא אמרי בי רב תרתי בעא מיניה שבתות כגופין דמיין (כו) ואי לא בעא מיניה ולדי מלאכות כמלאכות דמיין אי לא ושבתות (כז) היכי מיבעי ליה שגגת שבת וזדון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק וזדון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין אי לא או דלמא זדון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה (כז) דכגופין דמיין ושגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתים אי הויין ידיעה לחלק אי לא אמר רבה מסתברא

בגה שיש בה כל השמות הללו אלא תנא בת בתו וה"ה לבת בנה: איסור בת אחת. דכי בא על בתו איסור בתו ואחותו באין כאחד ניסת לאחיו מיגו דאיתותפי איסורא לגבי אחין כולן בשאינה זקוקה ליבמים איתותפי נמי לגבי דדיה (דאבוה) [מטות אחות] והיינו איסור מוסיף שעיתותפסו אחרים עם איסורו שאיסורה נמי לאחין כולן. נישאת לאחי אביו היינו נמי איסור מוסיף שנאסרה נמי על אחי אביו. ואשת איש ונדה היינו נמי איסור מוסיף שניתוספו אחרים נמי על איסורו: מי שריא ליה. לזקן מי אית ליה קדושין בגוה דליחייבי בנו עלה משום אשת אב: אין אמר ר' יוחנן כגון שנפלה לו ביבום. שבת בת בנו היתה נשואה לאחיו של זקן ונפלה לו ביבום: א"ה הכי אם נפלה לו ביבום דמן התורה זקוקה לו דאינה מן העריות גופן מאי עבר דקאמר: אין שעבר על דברי חכמים דנשא שניה. דכלה בנו הויא שניה וכן בת בת בנו אלא תנא כלה בנו וה"ה לבת בת בנו: וכן אחה מוצא עד סוף כל הדורות דבת בת בנו ובת בת בנו עד סוף כל הדורות כולן הויין שניות: מי אית ליה לר' יוסי איסור לר' יוסי באיסור חל על איסור. דקתני אם עבר הזקן ונשאה חייב עליה משום אשת אב. והתנן עבר בעבירה כו': א"ר אבהו מדה ר' יוסי באיסור מוסיף. היכא דנתוספו אחרים על איסורו דהתם איסור חל על איסור. ואי אמרת חמותו ונעשית אשת איש הא איתוסף הכא איסורא לגבי אחר לכולי עלמא וליחייב הכי שתים אין אחר תרתי מיחייב אבל בתרי קטלי ליה הלכך נידון בזוקה ראשונה והיינו דקאמר התם ביבמות מעלה עליו הכתוב כאילו עשה שתים ונעשה אחת למאי נפקא מינה לקובנו בין רשעים גמורים בין נסקלין ונשרפין. אבל הכא גבי חטאות היכא דאיסור מוסיף הוא מודי ר' יוסי דחייב שתים דאיסור חל על איסור: והכא מאי איסור מוסיף איכא לגביה דהיכא דעבר הזקן ונשאה: איכא כגון דאית ליה ברא אחריני לסבא מיגו (דאיתי) [דאיתוסף] איסורא לגביה בריה דאסור באשת אביו איתוסף נמי איסורא לגביה דאבוה: איסור בת אחת. דכי בא על בתו איסור בתו ואחותו באין כאחד ניסת לאחיו מיגו דאיתותפי איסורא לגבי אחין כולן בשאינה זקוקה ליבמים איתוסף